

SPRAWOZDANIA I RECENZJE

Zarządzanie mediami. Teoria i praktyka

7.03–8.03.2013

Katedra Zarządzania i Ekonomiki Mediów, Instytut Kultury UJ

Katedra Zarządzania i Ekonomiki Mediów Instytutu Kultury Uniwersytetu Jagiellońskiego zorganizowała w dniach 7 i 8 marca 2013 roku konferencję naukową zatytułowaną *Zarządzanie mediami. Teoria i praktyka*. Uczestniczyli w niej uczeni z całej Polski oraz Stanów Zjednoczonych, zajmujący się teoretycznymi i praktycznymi aspektami procesów związanych z zarządzaniem mediami. Profesor Bożena Mierzejewska z Uniwersytetu Fordham w Nowym Jorku wygłosiła swój referat z siedziby macierzystego uniwersytetu za pośrednictwem skype'a.

Przed rozpoczęciem obrad rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. dr hab. Wojciech Nowak oraz przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Jan Dworak podpisali list intencyjny dotyczący współpracy w zakresie realizacji projektu pod nazwą ***Konferencja Mediów Publicznych***. W liście napisano:

Zważywszy na wielowiekowe tradycje badawczo-naukowe najstarszego polskiego Uniwersytetu, którego zadaniem było i jest wytyczanie nowych kierunków rozwoju ludzkiej myśli w atmosferze tolerancji i wolności w dziedzinie badań oraz nauczania z poszanowaniem godności człowieka i dla jego dobra, a także mając na względzie to, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ konstytucyjny stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji, my niżej podpisani postanawiamy wznowić w 2014 r., to jest w 650 rocznicę działalności Uniwersytetu Jagiellońskiego, Konferencję Mediów Publicznych, której przedmiotem będzie namysł badawczy nad rolą, przemianami i zadaniami mediów publicznych w Polsce i na świecie.

W trakcie dwudniowych obrad wygłoszono kilkadziesiąt referatów, których tematyka na ogół koncentrowała się wokół najistotniejszych dla współczesnych mediów zagadnień: cyfryzacji i konwergencji. W wystąpieniach poruszono tematy odnoszące się do przejścia z nadawania analogowego do cyfrowego, które powoduje – między innymi – zanikanie prasy w tradycyjnym, papierowym wydaniu. Następnym procesem cyfryzacyjnych jest także konwergencja, czyli upodobnianie się – różnych – mediów, zatem postępujący proces koncentracji i monopolizacji w warunkach

kach globalizacji oraz kryzys społeczny i ekonomiczny stawiają organizacje medialne wobec nieznanych dotąd wyzwań. W tej sytuacji szczególnego znaczenia nabiera zarządzanie mediami. Wymaga ono nie tylko coraz bardziej specjalistycznej wiedzy z różnych dziedzin, lecz także wielu nowych umiejętności.

W drugim dniu konferencji debata toczyła się wokół następujących zagadnień:

1. Jak w czasach burzliwych przemian i wyzwań, które niosą owe przemiany, zwłaszcza w kontekście nowego zasobu podstawowego, jakim jest informacja – należy definiować pojęcie mediów, by oddawało ono ich istotę?

2. Jak – w ten sposób zdefiniowanymi mediami – zarządzać i gdzie szukać źródeł ich finansowania, by mogły wypełnić swoje podstawowe funkcje?

3. Jak zachować podstawowe wartości moralne w coraz bardziej zinstrumentalizowanym świecie mediów?

Pierwszego dnia obrad konferencji (7 marca 2013 roku) w Klubie pod Jaszczurami odbył się panel studencki; zaprezentowano 4 referaty. Uczestniczyli w nim w charakterze gości przewodniczący KRRiT Jan Dworak i władze regionalnych spółek Polskiego Radia oraz oddziałów regionalnych TVP z całej Polski.

Bogusław Nierenberg

Dziedzictwo kulturowe Europy – mity, stereotypy, tożsamość (Polska, Rumunia, Ukraina, Białoruś)

15.05–17.05.2013

Katedra Zarządzania Kulturą, Instytut Kultury UJ, Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej UJ

W dniach 15.05.–17.05.2013 roku w Instytucie Kultury odbyła się międzynarodowa konferencja *Dziedzictwo kulturowe Europy – mity, stereotypy, tożsamość (Polska, Rumunia, Ukraina, Białoruś)*, zorganizowana przez Instytut Kultury (WZiKS UJ) oraz Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej (Wydział Historyczny UJ). Partnerami konferencji były uniwersytety w Bukareszcie (Rumunia) i Czerniowcach (Ukraina) oraz Towarzystwo Polsko-Rumuńskie w Krakowie. W skład komitetu organizacyjnego weszli dr hab. Łukasz Gaweł, dr hab. Marcin Brocki oraz dr Ewa Kocój.

Temat konferencji został sformułowany bardzo ambitnie i zawierał się w pytaniu *Święty Graal czy Puszka Pandory*, za motto zaś posłużył cytat z Petera Howarda: „Dziedzictwem kulturowym może być cokolwiek, jeśli chcemy, żeby nim było”.

Część pierwsza konferencji to próba doprecyzowania podstawowych pojęć: o źródłach współczesnego pojęcia dziedzictwa (K. Kowalski), o wieloznaczności

problemu (J. Hańderek), o dziedzictwie jako temacie ponowoczesnym (R. Maciąg), o afirmacji i niepamięci (E. Kocój), o sensie zarządzania dziedzictwem (Ł. Gaweł). Część druga była logicznym dopełnieniem, a zarazem ukonkretnieniem stwierdzeń ogólnych. Podjęto wiele trudnych tematów: stereotypów w mentalności Rumunów (A. Olteanu), elementów orientalnych znaczących dla rumuńskiej tożsamości kulturowej (K. Jurczak), tradycji żydowskiej Jassów (G. Codruta-Antonesei), pojmowania tożsamości przez Ciorana i Gombrowicza (C. Geambasu), wizerunku Romów w kinie naszej części Europy (I. Sowińska).

Kolejna sesja była próbą przełożenia ustaleń kulturoznawczych na działania pragmatyczne z zakresu zarządzania: T. Konach mówiła o instytucjonalnej ochronie dziedzictwa folkloru, M. Ćwikła o poszukiwaniu takich form zarządzania dziedzictwem, które nie wypaczą jego sensu, H. Krasowska omówiła przykład Folklorystycznego Festiwalu „Bukowińskie Spotkania”, A. Dominik przedstawiła ciekawy i kontrowersyjny projekt pt. *Miasteczko Galicyjskie w Nowym Sączu*, E. Twardoch zajęła się tematem ojczyzny, której nie ma – Jugosławii, w twórczości D. Ugrešić i J. Žbanić, J. Pelczar – rolą mediów w służbie dziedzictwa, a M. Pałasz – mediami społecznościowymi wykorzystywanymi przez polskie muzea.

Bardzo ważny, a przy tym ogromnie ciekawy, poprzez podejmowanie bardzo zróżnicowanej tematyki, element konferencji stanowiły studenckie referaty, których było ponad 20.

W sumie wydaje się, że zarówno od strony podejmowanej tematyki, jak i doboru partnerów, konferencja była bardzo dobrym przykładem możliwej kooperacji partnerów jednego regionu. Wypada mieć nadzieję, że odbędą się jej kolejne edycje na partnerskich uniwersytetach Bukaresztu i Czerniowiec, a także, że dołączą do tej inicjatywy inne uczelnie regionu.

Emil Orzechowski

I Festiwal Kultury i Mediów

25.05.2013

Centrum Kultury „Rotunda” w Krakowie

Pomysłodawcą festiwalu jest dr hab. Łukasz Gaweł, dyrektor Instytutu Kultury UJ, który zaproponował włączenie studentów I roku kierunku „Zarządzanie kulturą i mediami”, doktorantów oraz pracowników naukowych Instytutu w organizację dużego przedsięwzięcia kulturalnego, w ramach realizowanego w toku kształcenia przedmiotu „Projekt kulturalny”. Nauka zarządzania kulturą i mediami przez praktyczne działanie odbywała się od października 2012 roku. Koordynatorzy (doktoran-

ci i pracownicy naukowci) zarządzali grupami projektowymi złożonymi ze studentów: każda grupa odpowiedzialna była za przygotowanie wybranego wydarzenia kulturalnego, zebranie środków finansowych i innych zasobów na jego realizację, a także za promocję. Studenci przygotowali następujące projekty kulturalne: performance teatralny, wideoinstalacje, film krótkometrażowy, multimedialną grę miejską, budowę i zniszczenie muralu, bookcrossing, wystawę fotograficzną, feministyczny performance, wystawę malarstwa połączoną z koncertem, projekt portalu internetowego dla absolwentów Instytutu Kultury, koncert muzyki z gier wideo, koncert muzyki rockowej. Całość prac nad organizacją festiwalu koordynował dr Michał Zawadzki (Katedra Zarządzania i Ekonomiki Mediów IK UJ). W roku 2014 odbędzie się kolejna edycja festiwalu.

Michał Zawadzki